

ПРЕС КЛИПИНГ

09. јун 2016.

НАСЛОВИ

Рудари би хтели веће отпремнине (стр. 2)

Извоз први пут брже расте од увоза (стр. 3)

РТБ Бор би 90 одсто старог дуга да врати са попустом (стр. 4)

Железара Смедерево диже металски сектор Србије (стр. 6)

Рудари би хтели веће отпремнине

Аутор: М. Л. Ј.

Само 105 од 4.100 запослених у "Ресавици" прихватило одлазак из фирме уз социјални програм. Држава понудила 200 евра по години радног стажа

СВЕГА 105 рудара из "Ресавацице", од укупно 4.100 запослених у девет рудника угља, прихватило је социјални програм државе. Њима су понуђене три опције за добровољни одлазак из рудника, а великој већини ниједна од њих није одговарала због - висине отпремнине. Држава им је понудила 200 евра по години стажа, а запослени су у првим преговорима тражили и до 1.200 евра. Сада, ипак, спуштају лопту, али и кажу да рударски посао изискује већи износ по години стажа.

Директор "Ресавице" Стеван Џелатовић рекао је да је одзив веома скроман, а да је додатни негативан утицај имала и информација да се радницима ФАП из Прибоја нуди 300 евра по години стажа. Зато је синдикат донео одлуку да пристаје на социјални програм, али жели да преговара о висини отпремнине, јер то пише у Колективном уговору.

- Очекивао сам да ће се за социјални програм изјаснити више од 500 радника, али је на крају понуду прихватило само 105 људи - каже Џелатовић. - "Ресавици" предстоје реорганизација и одвајање рудника који имају перспективу од оних који је немају.

Синдикат тражи и да се реше сва заостала дуговања према радницима и да им се повеже радни стаж за 19 месеци.

- Тражимо да једноставно преговарамо, а не да нас искључе из формирања социјалног програма - каже председник синдиката "Ресавице" Небојша Миленковић. - Очекујемо да се састанемо с представницима нове Владе Србије када се она формира и са њима наставимо дијалог. Што се тиче висине отпремнине, можда по 1.200 евра не можемо да добијемо, али надамо се ипак већем износу од по 200 евра. Рударски посао сигурно вреди много више.

Миленковић додаје да су се радници "Ресавице" надали да ће отпремнине бити истог износа као оне у ЕПС-у.

- Ми ипак радимо исти посао као и рудари "Електропривреде Србије" - додаје он. - Надали смо се да ће социјални програм кренути у исто време и у "Ресавици" и у ЕПС-у, али се испоставило да ће наш рудник први морати да се реорганизује.

ТРОШАК И ГАШЕЊЕ

РУДАРИ "Ресавице" изричито су против поделе предузећа и одвајања четири рудника која постепено треба да се угасе, јер се плаше да ће одређени број запослених остати на улици.

Руководство рудника каже да ће и гашење тих јама представљати трошак за државу и да је питање ко ће то финансирати.

ПОЛИТИКА ONLINE

Извоз први пут брже расте од увоза

Привреда убрзава раст. – Четворомесечни увоз је покривен извозом са рекордних 80,9 одсто, а економисти указују да никада до сада није забележена таква покривеност

Аутор: Александар Микавица

Привредна активност од почетка године је у порасту, а подаци о кретању индустријске производње од почетка јануара до краја априла показују да се тај раст убрзава, саопштили су јуче аутори билтена „Месечне анализе и трендови” Економског института. Бруто домаћи производ (БДП) у првом тромесечју ове године је реално за 3,5 одсто премашио вредност из истог периода 2015., а тај раст је највећим делом заснован на повећању индустријске производње и извоза, али и инвестиција и потрошње. У прва четири месеца повећане су и плате. Просечна зарада је номинално била већа за 5,4, а реално 4,2 одсто него у истом периоду прошле године. Зараде у приватном сектору су номинално повећане за 9,2, а у јавном за 2,8 процената.

Привредни раст из прва четири месеца наставиће се до краја године, али по нешто умеренијим стопама, тако да је прогнозирано повећање БДП у 2016. од 2,5 одсто готово извесно, процена је Стојана Стаменковића, координатора истраживања МАТ-а.

Расту БДП у првом тромесечју од 3,5 одсто највише је допринело повећање индустријске производње, нагласио је Стаменковић. Цела индустрија је у прва четири месеца произвела за 9,9 одсто више, а прерађивачка за 7,8 – у априлу 11 процената. Од 24 области прерађивачке индустрије, само у четири није бележила раст.

Извоз је и даље највећи покретач привредног раста. –Он расте много брже него увоз и битно се повећава покривеност увоза извозом–, рекао је Стаменковић . У прва четири месеца извоз је повећан за 13,8, шири се на све већи део прерађивачке индустрије, а увоз за 5,5 одсто. Четворомесечни увоз је покривен извозом са рекордних 80,9 одсто. Економисти указују да никада до сада није забележено такво покриће увоза извозом.

Дефицит текућег рачуна у периоду јан.-март ове године био је рекордно низак – износио је 249,4 милиона евра, што је за 51,2 одсто мање него у првом прошлогодишњем тромесечју. Унапређење салда текућег рачуна је, пре свега, резултат већег извоза робе – за 348,2 милиона евра, што је за 13,4 одсто више у односу на исти период претходне године. При том је суфицит по основу трговине услугама износио 182,1 милион евра, што је за 33,5 одсто више. Нето прилив директних улагања странаца износио је 393,1 милион евра, што је за 2,9 мање, а Стаменковић оцењује да је ово смањење последица оклевања инвеститора који су чекали исход ванредних избора. Девизне резерве су смањене за 836 милиона евра.

У периоду јануар-април вредност промета у трговини на мало повећана је за девет одсто, што је последица раста просечне зараде, указују аутори МАТ-а.

На основу динамике прихода и расхода буџета у прва четири месеца 2016. може се закључити да, за сада, нема проблема у погледу фискалне консолидације, закључују аутори овог билтена. У априлу је остварен дефицит од 4,2, а у прва четири месеца укупно 13,1 милијарду динара, што је тек 11 одсто дефицита планираног за целу годину.

Боља наплата пореских прихода у овој години делом је остварена предузетим мерама и бољом контролом, а делом је резултат повећане привредне активности, која се огледа и у оцењеном расту БДП-а у првом тромесечју и у убрзаном расту производње прерађивачке индустрије и промета у трговини на мало.

РТБ Бор би 90 одсто старог дуга да врати са попустом

Бор – Од милијарду и 250 милиона евра укупног дуга Рударско-топионичарског басена Бор, чак 900 милиона евра чини стари дуг направљен пре 2000. године, а унапред припремљеним планом реорганизације (УППР) било би дисконтовано 90 процената старог дуга (односно враћено уз попуст).

Једини начин да се РТБ Бор извуче из статуса реструктурирања, а да притом не повуче у бунар читав град, па и целу Тимочку Крајину јесте усвајање и спровођење УППР-а, чија би реализација, у крајњем исходу, имала ново привредно друштво, један јединствени РТБ Бор, саопштено је из тог рударског басена.

Новом привредном друштву би у задатак остало да за осам година измири 10 одсто старих дугова према свим необезбеђеним повериоцима и да, притом, уредно измирује и све текуће обавезе.

Од 900 милиона евра старог дуга, скоро половина отпада на Лондонски и Париски клуб поверилаца.

УППР-ом се дисконтује 90 процената старог дуга, а задржавају сва дуговања која имају државну гаранцију или други вид обезбеђења (хипотека, ручна залога), са обавезом да се у стопроцентном износу врате. „Тежак терет историјских дугова из периода прошлог века РТБ Бор данас не може да врати... то треба јасно рећи”, каже генерални директор РТБ-а Благоје Спасковски.

Али, како наглашава, дуг је дуг, настао он деведесетих на парчету папира у некој кафани, а има и таквих дугова, или у сали на пословном састанку, свеједно.

Све то је, како наводи, уведено у басенске пословне књиге, „па и та некоректна, на парчету папира задужена камата, или отплата невраћеног бакра 1,25 долара по тони за сваки дан”.

Заменик генералног директора за економику, маркетинг и финансије у РТБ-у, Мирјана Антић, објашњава да су дугорочни кредити за инвестиције из Париског и Лондонског клуба

поверилаца, у износу 408 милиона евра, били кредити за опрему и постројења која данас више нису у функцији, као уосталом ни рудник за чије потребе је кредит узиман.

„Борски коп не ради већ 20 година. Шта се догодило? Десила се та 1992, када су уведене санкције тадашњој Југославији и када је држава донела одлуку о престанку измирења обавеза према кредиторима из Париског и Лондонског клуба. Од тада је на тај дуг само расла камата и зато он данас 'кошта' 408 милиона евра”, додаје она.

Напомиње да РТБ Бор никада није добио никакав попуст у аранжманима постигнутим са тим кредиторима, јер није био државна фирма, нити корисник буџета. „Због свог статуса друштвеног предузећа РТБ је био изузет из акције отписивања ових кредита, по каснијој државној уредби”, подсећа Антић.

У 900 милиона евра старог дуга убраја се и онај у вези са испоруком бакра, односно повраћајем бакра који се никада није десио, тако да РТБ Бор грчком „Митилинеосу” и лондонској Стандард банци дугује 9.000 тона бакра.

У то време цена „црвеног метала” била је 1.400 долара за тону, а данас тона вреди 4.600 долара. Не рачунајући камате, па на њих и оне затезне, овај дуг „тежи нето” 41,5 милиона долара.

„Када се све сабере, РТБ има 900 милиона евра старог дуга који не може да носи и око 350 милиона евра текућих обавеза, а највећа су кредитна задужења за нову топионицу и фабрику сумпорне киселине, као и за куповину рударске опреме.

Тих 350 милиона евра се може и мора вратити, посебно део за који је држава дала гаранцију”, наглашава Спасковски.

Уколико се усвоји УППР, то значи да ће на рочиштима, заказаним за 6. и 7. јул, више од 50 одсто поверилаца којима компанија дугује, а ту су банке у стечају, Агенција за осигурање депозита и остали државни и комерцијални повериоци, дати сагласност да буду намирени онако како то УППР предвиђа.

„Од момента усвајања УППР-а, када документ буде правоснажан, РТБ Бор има рок 14 дана да измири обавезе из категорије јавних прихода насталих у последњем кварталу пре 'пресечног датума'. У овом случају, то су обавезе из првог квартала ове године”, каже Мирјана Антић.

Како прецизира, све неизмирене а затечене обавезе до 31. марта 2016. мораће да се плате у тих 14 дана након усвајања УППР-а, што износи 660 милиона динара.

То је, поред текућих, једина обавеза коју РТБ Бор мора да измири одмах након усвајања УППР-а. Од тада, наиме, почиње да тече грејс период од годину дана, када се дуг не враћа.

Спасковски наводи да су урадили пројекцију до 2023. године и израчунали да РТБ може да изврши отплату крупних необезбеђених дугова, преноси Танјуг.

Железара Смедерево диже металски сектор Србије

Извор: Танјуг

Металски сектор у Србији, у коме ради око 130.000 радника, поново се диже на ноге након 36 година стагнације, а носећи стуб ове индустрије је Железара Смедерево, преноси данас Национална пословна ревија.

Овај сектор је свој економски и технолошки максимум достигао 1980. године, а затим је ушао у фазу стагнације и пада производње.

Железара Смедерево, која је у најбоље време, између седамдесетих и осамдесетих година, производила око два милиона тона челика годишње, носећи је стуб ове индустрије, слажу се економисти и позитивно оцењују потписивање уговора са кинеским Хестилом.

Директор Републичког завода за статистику Миладин Ковачевић сматра да је то веома добро решење.

- Кинески партнер ће у Смедерево донети нову технологију, организацију, па и филозофију рада. То је огромна светска компанија која ће за челик из Смедерева обезбедити тржиште, а то је најважније. Искрено се надам да ће инвестирати и у друге производне линије, на пример за галванизацију, што би онда омогућило продају челика из смедерева крагујевачком Фијату - навео је Ковачевић, пише у новом броју Националне пословне ревије.

Како је казао, то је добро за укупне привредне прилике у Србији.

Професор Универзитета у Лувену и економски саветник у Влади Србије Владимир Круљ такође указује на огроман значај продаје Железаре.

- Приватизација Железаре Смедерево у економском смислу је изузетно значајна са више аспеката. На овај начин у Србију долази један од највећих светских произвођача челика, који ће обезбедити да челичана ради максималним капацитетом већим од два милиона тона годишње. То ће имати веома позитиван утицај на раст бруто домаћег производа, али и на раст извоза - рекао је Круљ.

У најбоља времена Железара је учествовала у укупном извозу Србије са чак 13 одсто.

Долазак стратешког партнера значи очување више од 5.000 радних места у Железари, као и несметано пословање фирми које сарађују с њом, истичу економисти.

Професор економије Мирослав Прокопијевић каже да ово решење има велики значај јер запослени задржавају радна места, остају кооперанти у послу, а штеди се скоро 100 милиона евра буџетских средстава годишње.

Правно - економски консултант Милан Париводић наглашава значај продаје Железаре Смедерево за целу привреду, а посебно за Смедерево.

- Надам се да ће кинески власник умети да направи профитабилно предузеће инвестирајући у програме производње лимова за ауто -индустрију и друге индустрије којима су потребни производи Железаре - навео је Париводић.

Суноврат српске црне металургије почео је 1985. године. Следе санкције, неефикасна приватизација и реорганизација (реструктурирање), технолошка застарелост, преурањена либерализација, високо учешће сиве економије, нестабилност валуте чији је курс првенстве но окренут задовољавању увозника, оптерећење дуговима, па и изостанак страних инвестиција.

Основни проблеми и ограничења пословања су, пре свега, општа неликвидност и изузетно висока задуженост предузећа. Инострана и домаћа тражња су смањене, а трошкови пословања високи.

Некада је овај сектор који запошљава сваког десетог радника у привреди Србије, производио петину укупне производње, више од 20 одсто, а данас је производња пала на половину. Незавршена приватизација великих система и дуготрајна реорганизација, кључни су проблеми и овог сектора.

Како наводе економисти, реформе које би донеле опоравак ове гране, морају да обухвате и образовање, тржиште рада, јавних предузећа, пензионог система, као и порески реформа, наводи Национална пословна ревија.